

РЕШЕНИЕ

№ 4997

гр. София, 21.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 24.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **11974** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал. 2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) във вр. с чл. 145 - чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод на жалба, подадена от М. Д. М. чрез адв. С. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 21-4332-006021/27.10.2021г., издадена от Р. Б. Н. – полицейски инспектор към СДВР, отдел ПП, с която спрямо жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка "прекратяване на регистрацията на ППС за срок от шест месеца", с правно основание чл. 171, т. 2а, б. "б." от Закона за движение по пътищата (ЗДвП). Отнети са и СРМПС и два броя регистрационни табели.

Жалбоподателят твърди, че наложената ПАМ е незаконосъобразна и необоснована, поради съществено нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с материалния закон и целта на закона. Релевират се доводи за нищожност на акта, поради издаването му от некомпетентен орган. Оспорва се установеното нарушение на ЗДвП като се сочи липса на съставомерно поведение, като се изтъква че жалбоподателят е оспорил резултата от полевия тест, поради което се е явил в посоченото медицинско заведение в указания срок за извършване на химическа експертиза и въпреки липсата на резултат от изследването органът е издал процесната заповед, като по този начин е издал доказателствено необоснован акт. Изтъква се липса на хипотеза в конкретния случай, при която е допустимо употребата на

наркотични вещества да се установи чрез техническо средство. Заповедта не съответства на целта на закона. Моли съда да отмени наложената ПАМ.

В хода на съдебното производство жалбоподателят редовно призован, се представлява от адв. С. която поддържа жалбата, предлага да се уважи, претендира сторените съдебно - деловодни разноски и депозира писмено становище.

Ответникът - Р. Б. Н. – полицейски инспектор към СДВР, отдел „ПП“ редовно призован, не се явява и не се представлява.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Предмет на обжалване в настоящото производство е приложената чрез индивидуален административен акт на длъжностно лице - Р. Б. Н. – полицейски инспектор към СДВР, отдел "ПП" към СДВР спрямо жалбоподателя ПАМ - прекратяване на регистрация на ППС за срок от 6 месеца, тъй като на 18.10.2020 г. около 11, 08 часа в [населено място] по ул. Околовръстен път от [населено място] с посока към [населено място] при направена проверка е установено, че М. Д. М., управлява личното си МПС, Нисан Патрол с рег. [рег.номер на МПС] , след употребата на наркотични вещества. Това обстоятелство е установено от извършената на водача проверка с техническо средство Д. Т. 5000, което е отчело положителен резултат за канабис. Контролните органи са издали талон за медицинско изследване № 087214 за ВМА. На М. М. издаден Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия GA № 524158 от 18.10.2021 г. Същият е подписан от М., като е посочено, че има възражения.

Въз основа на АУАН и на основание чл. 22 от З. е издадена процесната заповед, с която е прекратена регистрацията на ППС за срок от 6 месеца. На датата на установяване на административното нарушение и съставянето на Акт за установяване на административно нарушение са иззети СУМПС, контролен талон и 2 бр. табели на лекия автомобил.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства по делото представените с административната преписка писмени документи. По искане на жалбоподателя са събрани и приети по делото Съдебно - химическа /токсикологична/ експертиза, изготвена от ВМА.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК срок, видно от входящия номер на подадената пред Административен съд - София град жалба, от надлежна страна - адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима. Това задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

Оспорената заповед за налагане на ПАМ е издадена от компетентен орган. Това обстоятелство се установява от приетата по делото, като доказателство, Заповед №

8121з - 1524 от 09.12.2016 г. на директора на министъра на вътрешните работи, с която са определени структурите на МВР, които да осъществяват контрол по ЗДвП, заповед № 513з - 1618 от 26.02.2018 г. на директора на СДВР, с която са определени служителите на СДВР, които могат да налагат ПАМ по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, б. "а" и т. 6 от ЗДвП и заповед № 513з - 6324 от 17.08.2018г. на директора на СДВР. Обжалваният акт е издаден в предвидената в чл. 59, ал. 1 от АПК писмена форма и притежава задължителните реквизити, визирани в чл. 171, т. 2а от ЗДвП, във връзка с чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. В същата са посочени фактическите обстоятелства, възприети от органа, поради което съдът намира, че заповедта е мотивирана. Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, но е налице неправилно приложение на материалния закон.

За принудителните административни мерки (ПАМ) има уредба в нормата на чл. 22 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Според нея за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат ПАМ. Според чл. 171, ал. 1 от ЗДвП, ПАМ се прилагат за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения. Предпоставка за издаването на заповед с правно основание по различните състави на чл. 171 от ЗДвП е извършено от водача на МПС административно нарушение, предвидено в хипотезата на същата, което се установява с АУАН, съставен от компетентните длъжностни лица по реда на ЗАНН. Съгласно чл. 171, т. 2а, буква "б. " от ЗДвП, принудителната административна мярка "прекратяване регистрацията на пътно превозно средство" се налага на водач, който управлява МПС "с концентрация на алкохол в кръвта над 0, 5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози - за срок от 6 месеца до една година".

В конкретния случай, видно от фактическото описание на административното нарушение в оспорената заповед, административният орган е приел, че е налице управление на МПС след употребата на наркотични вещества на база направеното изследване с полеви тест D. Т. 5000, преди изготвянето на СХ/Т/Е на база издадения на оспорвания талон за медицинско изследване.

От данните по делото и най - вече от приетата по делото Справка за нарушител/водач се установява, че по отношение на водача М. М. е образуваното наказателно производство, тъй като са констатирани данни за извършено престъпление по чл. 343б, ал. 3 от НК и материалите са изпратени в СРП. Съгласно представената по делото СХ/Т/Е се установява липса на наличие на алкохол и наркотични вещества или техните аналози в кръвта и урината на оспорвания.

Следователно, въпреки че в оспорената заповед правилно е квалифицирано неправомерно поведение на водача на МПС и съответствието му като основание по чл. 171, т. 2а, б. "б. " от ЗДвП за издаване на заповед за ПАМ към датата на нейното постановяване, то същата е материално незаконосъобразна предвид обстоятелството, че не съответства на доказателствата по делото, които сочат липса на извършено нарушение. Оспорената заповед е издадена преди излизане на СХ/Т/Е, изготвена на базата на Талон за изследване № 087214, което доказателствено средство неоспоримо установява липсата на извършено от М. нарушение. В случая медицинското изследване на кръвта на жалбоподателя опровергава резултата на полевия тест, поради което последният не следва да се взема предвид.

По изложените съображения жалбата на М. М. е основателна и следва да се уважи, а оспорената Заповед за ПАМ № 21-4332-006021/27.10.2021г., издадена от Р. Б. Н. – полицейски инспектор към СДВР, отдел ПП - да се отмени като неправилна и незаконосъобразна.

При този изход на спора трябва да се уважи и направеното искане от оспорващия и да му се присъдят разноски. Предвид направеното изрично възражение за прекомерност на същите в съпроводително писмо от ответника сторените по делото съдебно в размер на 1010 лв. деловодни разноски, съгласно представения списък, то съдът намира, че размерът им не превишава значително предвидения в чл. 8 ал.3 от Наредба№ 1 от 9 юли 2004 за минималните размери на адвокатските възнаграждения и не се отличава съществено от адвокатските хонорари по други подобни дела . Воден от горното и на основание чл. 172 АПК, Административен съд-София - град, Трето отделение, 62 - ри състав, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалбата на М. Д. М. ЗППАМ № 21-4332-006021/27.10.2021г., издадена от Р. Б. Н. – полицейски инспектор към СДВР, отдел „ПП“.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на М. Д. М. сторените съдебно деловодни разноски в размер на 1010, 00 (хиляда и десет) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, на основание чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата.

Съдия: